

[Finansministeren.]

steren skal have Beføjelse til at give en ret udstrakt Henstand med Ydelsen af Grundstigningsskyld. Hvor Udbyttet ved Udnyttelsen af den Ejendom, det drejer sig om, ikke er vokset og ikke uden Vanskeligheder kan vokse, saaledes at der kan tilfalde Ejeren et forøget Udbytte, skal der fra Ministeriets Side kunne gives Henstand med Ydelse af Grundstigningsskylden, og denne Henstand skal kunne gives for en Periode af indtil 30 Aar; den skal kunne ydes rentefrit, og for det Tilfælde, at det ved de senere Vurderinger skulde vise sig, at Grundværdien for de paagældende Ejendomme er gaaet ned, skal der være Mulighed for at lade beregne det Beløb, der er givet Henstand med, efter den nye Grundværdi og ikke efter den tidligere. Det er ikke en Ret, der gives Ejeren, men det er en Ret, der gives Ministeriet til at kunne give en saadan Begunstigelse.

Med Hensyn til den nuværende Lov om Beskatning af faste Ejendomme til Kommunerne tager dette Lovforslag det Standpunkt, at det forudsætter Ophævelsen af den specielle Mulighed for at indføre Grundstigningsskyld, som nu findes i denne Lov. Det er klart, at man ikke kan have Bestemmelser i to Love om dette Forhold, og det forudsættes derfor, at naar dette Lovforslag træder i Kraft, ophæves de nugældende Bestemmelser om kommunal Grundstigningsskyld og erstattes af de nye Regler her.

Med Hensyn til Jernbaneskylden, der jo ogsaa er en speciel Grundværdistigningsskyld, foreslaas det her, at Vurderingerne til Jernbaneskyld ikke fortsættes. Det vil sige praktisk talt, at den Jernbaneskyld, som nu er paalagt visse bestemte Ejendomme, der har faaet Værdiforøgelse paa Grund af Jernbaneanlæg, vedblivende skal betales, men at man ikke foretager yderligere Vurderinger af speciel Art; den Stigning, som eventuelt fremkommer paa disse Ejendomme, behandles efter denne Lovs Regler. Den Jernbaneskyld, som nu opkræves, gaar jo i det væsentligste til de private Jernbaner, og de vil altsaa ogsaa i Fremtiden faa den Jernbaneskyld, som nu udbetales til dem. Jeg tror heller ikke, der vil blive mere til dem, selv om denne Lov ikke bliver vedtaget; jeg tror ikke, den specielle Regel om Jernbaneskyld vil give mere, end den nu giver, men denne Antagelse fastslaas nu her, idet man foreslaar, at Vurderingerne ophører, men med Hensyn til den Ydelse, der nu finder Sted til de private Jernbaner, foreslaas der ingen Ændringer.

Der findes i Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, nogle Bemærkninger, der yderligere klargør de enkelte Paragraffer. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler. I Bemærkningerne findes der ogsaa nogle Tabeller, der viser den Grundværdistigning; der har fundet Sted i Byerne i Danmark fra 1916—1927, og der er foretaget en særlig Beregning over den Stigning, der har fundet Sted fra 1924—27. De Tal, der fremkommer ved denne Beregning, viser, at der i alt har været en Stigning i Grundværdien paa ca. 98 Mill. Kr. i denne Vurderingsperiode. Jeg vil antage, at det er et lavt Tal for den normale Stigning i en Vurderingsperiode, idet jeg vil tro, at Stigningen i Vurderingsperioden 1924—27 har været ringe. Jeg vil tro, at Stigningen i fremtidige Vurderingsperioder vil blive noget større; men derom kan jeg naturligvis ikke vide noget bestemt, det er kun en Formodning. Men jeg har ladet foretage disse Beregninger, for at man dog kunde have noget Grundlag for at vurdere Lovens eventuelle Virkninger. Hvis dette Lovforslags Regler havde været gældende i den Periode, som her er Tale om, 1924—27, vilde der af Stigningen paa de ca. 98 Mill. Kr. være svaret en Afgift paa 3,3 Mill. Kr. aarlig, hvoraf den allerstørste Del altsaa vilde være tilfaldet Kommunerne og have givet tilsvarende anden Skattelem-pelse dér.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget, saaledes som det fremsættes her, tvivler jeg ikke om, at der kan være meget delte Meninger, maaske ogsaa blandt dem, der i Virkeligheden tiltræder Lovforslagets Hovedprincipper, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg ikke tillægger Detailbestemmelserne i dette Lovforslag den store Værdi. Jeg vil med stor Sindsro se paa, at man ændrer paa disse Forhold, fordi man mener, at der bør sættes et andet Tal her eller foretages en anden Formulering dér; men jeg vil udtale Ønsket om, at dette høje Ting ved sin Behandling af dette Lovforslag vil være besjælet af det samme Ønske, som Ministeriet har været besjælet af ved Udarbejdelsen, nemlig at skabe en Mulighed for, at de store Værdier, der paa Grund og Jord her i Danmark skabes ved Samfundets Foranstaltninger, ved Samfundets almindelige og normale Vækst, ikke længere som hidtil udelukkende tilfalder de private, men at den største Del af den Værdistigning, saaledes som det rettelig bør være Tilfældet, kan tilfalde Samfundet til Dækning af Samfundets Byrder.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.